

Vraag:

Met betrekking tot de aanpassingen van het raadsvoorstel inkoop- en aanbestedingsbeleid heb ik nog de volgende vraag:

Tijdens de behandeling in de commissievergadering dit voorjaar heeft Gerard Jutten gevraagd om de bedragen wel te verhogen om lokale bedrijven meer kans te geven, maar om een extra trap in te bouwen voor kleine bedragen.

Als voorbeeld noemde hij diensten van 0-10.000,- enkelvoudig onderhands en tussen 10.000,- en 75.000,- meervoudig onderhands (twee offertes), maar dan wel lokaal aanvragen.

Wat is de reden dat hier geen aandacht aan besteed is?

Antwoord:

Hier is wel degelijk aandacht aan besteed bij de argumenten onder punt 2 van het raadsvoorstel.

Volgens de Gids Proportionaliteit wordt bij een enkelvoudige aanbesteding 1 partij en bij een meervoudige aanbesteding minimaal 3 en maximaal 5 partijen uitgenodigd (Voorschrift 3.4 B Gids Proportionaliteit) om een prijsaanbieding te doen. Een tussenweg is niet mogelijk.

Er is gekeken naar de mogelijkheid om al in een voorbereidende fase (voorverkenning van de markt) offertes op te vragen. Hieraan kleven echter forse risico's. De kans is reëel aanwezig dat je onbedoeld in het regiem van een meervoudig onderhandse aanbesteding wordt terecht gekomen.

Wanneer er in deze situatie precies sprake is van een verkenning of van wel meervoudig onderhands is niet geheel duidelijk. Er zal altijd een vergelijking plaatsvinden van die vrijblijvende offertes, hetgeen een argument kan zijn dat er wel degelijk sprake is van een meervoudig onderhandse aanbesteding. Hoe dit precies naar de markt uitgelegd moet worden zal een uitdagende opgave zijn.

Er zijn gemeenten die een dergelijk werkwijze hanteren, maar daar is sprake van een professionele inkooporganisatie, waarbij een centrale inkoopafdeling de vinger aan de pols houdt. Dit is in het geval van Dalfsen nadrukkelijk niet aan de orde. De voorgestelde werkwijze zou gemakkelijk een eigen leven kunnen gaan leiden onder iedereen die zich met inkoop bezig houdt. Dit kan worden gezien als een groot rechtmatigheidsrisico, waarbij er tevens risico's worden gelopen met betrekking tot de accountantscontrole.

Het voorstel zou daarnaast een lastenverzwaring voor zowel de inschrijvende partijen als voor de gemeentelijke organisatie betekenen. Een inschrijvende partij moet nu voor relatief lage bedragen offertekosten maken en de medewerkers van de gemeente zullen aanzienlijk meer tijd moeten besteden aan het selecteren van een partij. Gedacht kan worden aan het opstellen van de offerteaanvraag, gunningscriteria (Aanbestedingswet gaat uit van economisch meest voordelige inschrijving), beoordelen offertes, gunning- en afwijzing (met daarbij horend procesrisico). Je kunt je afvragen of dit bij kleine bedragen wel proportioneel is. Uitgangspunt van de Gids Proportionaliteit is juist het verlagen van transactiekosten

Uitsluitend lokaal aanbesteden

Indien er voor gekozen wordt om bij een meervoudig onderhandse procedure uitsluitend lokale partijen uit te nodigen wordt in beginsel gehandeld in strijd met een van de basisbeginselen van inkoop: het gelijkheidsbeginsel.

Weliswaar bestaat het beginsel van contractvrijheid en staat het een gemeente vrij die partijen uit te nodigen die zij wil maar aan de andere kant is er het gelijkheidsbeginsel dat zegt dat je alle partijen gelijk dient te behandelen en dat je in principe lokale partijen niet mag bevoordelen. Deze 2 beginselen leven op gespannen voet met elkaar. Daarom wordt in menig inkoopbeleid bij een meervoudig onderhandse procedure altijd minimaal één partij van buiten de gemeentegrenzen uitgenodigd.